

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Mahdollisuutenne, etuoikeutenne

Kun luette pyhiä kirjoituksia ja kuuntelette profettojen sanoja koko sydämestänne ja mielestänne, Herra kertoo teille, kuinka voitte elää pappeuden etuoikeuksienne arvoisina.

Olipa kerran mies, jonka elinikäinen unelma oli nousta risteilyalukselle ja purjehtia Välimerellä. Hän unelmoi kävelemisestä Rooman, Ateenan ja Istanbulin kaduilla. Hän säästi jokaisen sentin, kunnes hänellä oli riittävästi rahaa ostaa lippu. Koska raha oli tiukassa, hän otti mukaansa ylimääräisen matkalaukun, joka oli täynnä papupurkkeja, keksipaketteja ja mehujuupusseja, ja niillä hän tuli toimeen joka päivä.

Hänestä olisi ollut ihanaa osallistua moniin laivalla tarjottuihin toimintoihin – kuntoilla kuntosalissa, pelata minigolfia ja uida altaassa. Hän kadehti niitä, jotka kävivät elokuvissa, teatterissa ja kulttuuriesityksissä. Ja voi miten hän kaipasikaan saada edes kerran maistaa sitä upeaa ruokaa, jota hän näki laivalla – jokainen aterianäyttö pitopöydältä! Mutta mies halusi käyttää hyvin vähän rahaa, joten hän ei ottanut osaa mihinkään niistä. Hän sai nähdä kaupungit, joissa hän oli halunnut käydä, mutta suurimman osan matkaa hän pysytteli hytissään ja söi vain vaatimatonta ruokaansa.

Risteilyn viimeisenä päivänä eräs

henkilökuntaan kuuluva kysyi häneltä, mihin jäähyväisjuhlista hän osallistuisi. Vasta silloin mies sai tietää, että jäähyväisjuhlan lisäksi miltei kaikki muu risteilyaluksella – ruoka, huvitukset, kaikki toiminta – oli sisällytetty hänen lippunsa hintaan. Liian myöhään mies tajusi, että hän oli elänyt käyttämättä mitään etuoikeuksistaan.

Tämä vertaus herättää kysymyksen, jätämmekö me pappeudenhaltijat käyttämättä etuoikeuksiamme mitä tulee pyhään voimaan, lahjoihin ja siunauksiin, jotka ovat meidän mahdollisuutemme ja oikeutemme Jumalan pappeuden haltijoina.

Pappeuden loisto ja suuruus

Me kaikki tiedämme, että pappeus on paljon enemmän kuin pelkkä nimi tai arvo. Profeetta Joseph opetti, että ”pappeus on iankaikkinen periaate, ja se on Jumalan tavoin ollut olemassa hamasta iankaikkisuudesta – hamaan iankaikkisuuteen ilman päivien alkua tai vuosien loppua”¹. Se pitää hallussaan ”Jumalan tuntemisen avainta”². Itse asiassa pappeuden kautta ”ilmenee [itse] jumaluuden voima”³.

Pappeuden siunaukset ylittävät käsityskykymme. Uskollisista Melkisedekin pappeuden haltijoista voi tulla Jumalan valitut⁴. ”Henki pyhittää [heidät] heidän ruumiinsa uudistamiseksi”⁵, ja he voivat lopulta saada kaiken, mitä Isällä on⁶. Sitä on kenties vaikea käsittää, mutta se on suuremoista, ja todistan, että se on totta.

Se, että taivaallinen Isä uskoo tämän voiman ja vastuun ihmiselle, on todiste Hänen suuresta rakkaudestaan meitä kohtaan ja esimakua mahdollisuuksistamme Jumalan poikina tuonpuoleisissa.

Siitä huolimatta tekomme antavat liian usein ymmärtää, että me jätämme nämä mahdollisuudet suureksi osaksi käyttämättä. Kun meiltä kysytään pappeudesta, monet meistä osaavat esittää oikean määritelmän, mutta jokapäiväisessä elämässämme saattaa olla hyvin vähän todisteita siitä, että ymmärtäisimme sen ulkoaopittua tekstiä syvemmin.

Veljet, edessämme on valinta. Voimme olla pappeudenhaltijoina tyytyväisiä vähäiseen kokemukseen ja tyytyä kokemuksiin, jotka eivät lainkaan vastaa etuoikeuksiamme. Tai voimme olla mukana hengellisten tilaisuuksien runsaalla juhla-arterialla ja saada osaksemme yleismaailmallisia pappeuden siunauksia.

Mitä me voimme tehdä toteuttaaksemme mahdollisuutemme?

Pyhiin kirjoituksiin kirjoitetut ja yleiskonferenssissa puhutut sanat on tarkoitettu meille sovellettaviksi itsemme⁷ eikä vain luettaviksi tai kuultaviksi⁸. Osallistuessamme kokouksiin me liian usein nyökkäämme, saatamme jopa hymyillä tietävästi ja olla samaa mieltä. Kirjoitamme muistiin joitakin toimenpiteitä ja sanomme kenties itsellemme: ”Tämän minä aion tehdä.” Mutta

jossakin vaiheessa sinä aikana kun kuulemme, kirjoitamme älypuhelimemme muistutuksen ja todella teemme, meidän ”tee se” -kytkimemme siirtyy asentoon ”myöhemmin”. Veljet, huolehtikaamme siitä, että siirrämme ”tee se” -kytkimemme aina asentoon ”nyt”!

Kun luette pyhiä kirjoituksia ja kuuntelette profeettojen sanoja koko sydämeštänne ja mieleštänne, Herra kertoo teille, kuinka voitte elää pappeuden etuoikeuksienne arvoisina. Älkää antako päivänkään kulua tekemättä jotakin toimiaksenne Hengen kehotusten mukaan.

Ensiksi: lukekaa käyttäjän opas

Jos teillä olisi maailman edistynein ja kallein tietokone, käyttäisittekö sitä pelkästään pöytäkoristeena? Tietokone näyttää kenties vaikuttavalta. Siinä voi olla kaikenlaisia mahdollisuuksia. Mutta vasta kun tutkitte käyttäjän opasta, opitte käyttämään ohjelmia ja panette virran päälle, te pääsette käyttämään kaikkia noita mahdollisuuksia.

Myös Jumalan pyhään pappeuteen on olemassa käyttäjän opas. Sitoutukaamme lukemaan pyhiä kirjoituksia ja käsikirjoja määrätietoemmin ja keskittyneemmin. Aloittakaamme lukemalla uudelleen Opin ja liittojen luvut 20, 84, 107 ja 121. Mitä enemmän tutkimme pappeuden tarkoitusta, mahdollisuuksia ja käyttämistä, sitä enemmän hämmästyimme sen voimaa, ja Henki opettaa meille, kuinka pääsemme käyttämään tuota voimaa perheemme, yhteisömmä ja kirkon siunaukseksi.

Kansana me asetamme maallisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen asiaankuuluvasti erittäin tärkeälle sijalle. Me haluamme ja meidän täytyy kunnostautua oppineisuudessa ja ammattitaidossa. Kiitän teitä siitä, että pyritte uutterasti hankkimaan

koulutusta ja tulemaan asiantuntijoiksi omalla alallanne. Kehotan teitä tulemaan asiantuntijoiksi myös evankeliumin opeissa – etenkin pappeuden opissa.

Me elämme aikana, jolloin pyhät kirjoitukset ja myöhempien aikojen profeettojen sanat ovat helpommin

saatavilla kuin minään muuna aikana maailman historiassa. Meidän etuoikeutemme ja velvollisuutemme sekä tehtävämme on kuitenkin ojentaa kätemme ja tarttua niiden opetuksiin. Pappeuden periaatteet ja opit ovat yleviä ja ylimaallisia. Mitä enemmän tutkimme oppia ja mahdollisuuksia

Bukarest, Romania

ja sovellamme pappeutta käytäntöön, sitä enemmän sielumme laajenee, ymmärryksemme enentyy ja me tulemme näkemään, mitä Herralla on meitä varten.

Toiseksi: tavoitelkaa Hengen ilmoituksia

Varma todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen palautetusta evankeliumistaan edellyttää muutakin kuin tietoa – se edellyttää henkilökohtaista ilmoitusta, jonka vahvistaa evankeliumin periaatteiden vilpityn ja omistautunut soveltaminen käytäntöön. Profeetta Joseph Smith selitti, että pappeus on ”kanava, jonka kautta Kaikkivaltias tämän maan luomisen alkaessa aloitti kirkkautensa ilmaisemisen [ja] jonka kautta Hän on edelleen ilmoittanut itsensä ihmislapsille tähän päivään asti”⁹.

Jos me emme pyri käyttämään tätä ilmoituksen kanavaa, me emme elä pappeuden etuoikeuksiemme mukaan. On esimerkiksi niitä, jotka uskovat, mutta eivät tiedä uskovansa. He ovat saaneet monia eri vastauksia hiljaiselta, vienolta ääneltä pitkän ajan kuluessa, mutta koska tämä innoitus vaikuttaa niin pieneltä ja merkityksettömältä, he eivät tunnista sitä siksi, mitä se todella on. Sen johdosta he antavat epäilysten estää heitä toteuttamasta mahdollisuuksiaan pappeudenhaltijoina.

Ilmoitus ja todistus eivät tule aina valtavalla voimalla. Monille todistus tulee hiljakseen – pala kerrallaan. Joskus se tulee niin vähitellen, että on vaikeaa muistaa täsmällistä hetkeä, jolloin me itse asiassa tiesimme, että evankeliumi on totta. Herra antaa meille ”rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla”¹⁰.

Jollakin tavoin todistuksemme on kuin lumipallo, joka kasvaa suuremmaksi joka pyörähdyksellä. Me aloitamme pienellä määrällä valoa – vaikka se olisi vain halu uskoa. Vähitellen ”valo liittyy valoon”¹¹ ja ”se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka”¹², kunnes ”ajan tullen [saamme] hänen täyteydestään”¹³.

Ajatelkaa, miten loistavaa on ylittää maalliset rajoituksemme, saada ymmärryksemme silmät avuttua ja ottaa vastaan valoa ja tietoa selestisistä lähteistä! Etuoikeutemme ja tilaisuutemme pappeudenhaltijoina on tavoitella henkilökohtaista ilmoitusta sekä oppia, kuinka voimme tietää itse totuuden Pyhän Hengen antamalla varmalla todistuksella.

Tavoitelkaamme vilpittömästi henkilökohtaisen innoituksen valoa. Anokaamme Herralta, että Hän soisi mielellemme ja sielullemme uskon

kipinän, jonka ansiosta voimme ottaa vastaan ja tunnistaa Pyhän Hengen jumalallisen palvelun erityisissä elämäntilanteissamme ja haasteissamme ja pappeusvelvollisuuksissamme.

Kolmanneksi: tuntekaa iloa palvellessanne pappeudessa

Urallani liikennelentäjänä minulla oli tilaisuus toimia lentäjien tarkastajana ja kouluttajana. Tähän työhön kuului kokeneiden lentäjien kouluttaminen ja testaaminen sen varmistamiseksi, että heillä oli riittävät tiedot ja taidot käyttää noita mahtavia suuria suihkukoneita turvallisesti ja tehokkaasti.

Huomasin, että oli lentäjiä, jotka senkään jälkeen kun he olivat lentäneet ammatikseen monia vuosia, eivät koskaan menettäneet intoaan nousta ilmakehään, ”päästä karkuun maapallon ikäviä rajoituksia ja tanssia taivaalla naurun hopeoimin siivin”¹⁴. He rakastivat syöksevän ilman ääntä, voimakkaiden moottorien jylinää, tunitta siitä, että ”on yhtä tuulen kanssa ja yhtä yläpuolella olevan tumman

taivaan ja tähtien kanssa”¹⁵. Heidän intonsa oli tarttuvaa.

Oli myös muutamia, jotka näyttivät vain tekevän työtään rutiinomaisesti. He olivat oppineet hallitsemaan järjestelmät ja suihkukoneiden käsittelemisen, mutta jossakin matkan varrella he olivat menettäneet lentämisen ilon siellä, ”missä leivo eikä edes kotka ole koskaan lentänyt”¹⁶. He olivat menettäneet kykynsä kokea ihmetystä hehkuvasta auringonnoususta ja Jumalan luomakunnan kauneudesta ylittäessään valtameriä ja mantereita. Jos he täyttivät viralliset vaatimukset, annoin heille lentoluvan, mutta samalla säälin heitä.

Haluatte kenties kysyä itseltänne, toimitteko te pappeudenhaltijoina vain rutiinomaisesti – tehden sen, mitä odotetaan, mutta kokematta iloa, jota teidän tulisi saada kokea. Pappeus suo meille runsaasti tilaisuuksia tuntea iloa, jota Ammon ilmaisi: ”Eikö meillä ole syytä riemuita? – – Me olemme olleet välineinä [Herran käsissä] tämän suuren ja ihmeellisen työn tekemisessä. Sen tähden iloitkaamme – – Herrasta; ja me riemuitsemme.”¹⁷

Veljet, uskontomme on iloinen uskonto! Olemme suuresti siunattuja, kun meillä on Jumalan pappeus! Psalmien kirjassa sanotaan: ”Onnellinen se kansa, joka riemuiten ylistää sinua, Herra! Se kansa saa vaeltaa sinun kasvojesi valossa.”¹⁸ Me voimme kokea tuota suurempaa iloa, jos vain tavoittelemme sitä.

Liian usein meiltä jää kokematta autuus, jota päivittäinen käytännön palvelutyö pappeudessa tuo. Toisinaan tehtävät saattavat tuntua taakoilta. Veljet, älkäämme eläkö elämäämme uppoutuneina kolmeen rään: rasittuneina, ryppyotsaisina ja ruikuttaen. Me emme elä etuoikeuksiemme arvoisina, kun annamme

maailmallisten ankkureiden estää meitä tuntemasta yltäkyläistä iloa, jota tuo uskollinen ja omistautunut pappeuden palvelutyö etenkin oman kotimme seinien sisäpuolella. Me emme elä etuoikeuksiemme arvoisina, kun emme osallistu siihen onnen, rauhan ja ilon juhla-ateriaan, jonka Jumala suo niin anteliaasti uskollisille pappeuden palvelijoille.

Nuoret miehet, jos se, että tulette kirkkoon varhain auttaaksenne valmistamaan sakramentin, tuntuu enemmän rasitukselta kuin siunaukselta, niin kehotan teitä ajattelemaan, mitä tämä pyhä toimitus saattaisi merkitä seurakuntalaiselle, jolla on kenties ollut haasteellinen viikko. Veljet, jos kotiopetusponnistelunne eivät mielestänne tunnu tehokkailta, kehotan teitä katsomaan uskon silmin, kuinka Herran palvelijan käynti vaikuttaa perheeseen, jolla on

monia piileviä ongelmia. Kun tartutte pappeuden palvelutyönne jumalallisiin mahdollisuuksiin, Jumalan Henki täyttää sydämenne ja mielenne ja se loistaa silmistänne ja kasvoiltanne.

Älkäämme me pappeudenhaltijat koskaan lakatko ihmettelemästä sitä, mitä Herra on meille uskonut, ja tuntemasta syvää kunnioitusta sitä kohtaan.

Lopuksi

Rakkaat veljeni, pyrkikäämme uutterasti oppimaan pyhän pappeuden oppi, vahvistakaamme todistustamme rivi rivin päälle ottamalla vastaan Hengen ilmoituksia ja löytäkäämme todellista iloa päivittäisessä pappeuden palvelutyössämme. Kun teemme näitä asioita, alamme elää meille pappeudenhaltijoina suotujen mahdollisuuksiemme ja etuoikeuksiemme mukaan ja kykenemme tekemään kaiken Kristuksen avulla, joka antaa meille voimaa¹⁹. Tästä todistan ja annan teille siunaukseni Herran apostolina. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 108.
2. OL 84:19.
3. OL 84:20.
4. Ks. OL 84:34.
5. OL 84:33.
6. Ks. OL 84:38.
7. Ks. 1. Nefi 19:24.
8. Ks. Jaak. 1:22.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 112.
10. 2. Nefi 28:30.
11. OL 88:40.
12. OL 50:24.
13. OL 93:19.
14. John Gillespie Magee jr., ”High Flight”, julkaisussa *The American Reader: Words That Moved a Nation*, 1990, s. 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground*, 1963, s. 9.
16. ”High Flight”, s. 486.
17. Alma 26:13, 15–16.
18. Ps. 89:16.
19. Ks. Fil. 4:13.